

gelse af dens Kapital forbundne Omkostninger ligesom ogsaa Vederlag, der af Banken er betalt for en Forretnings Aftaaelse, skal opføres paa særlig Konto og aarlig nedskrives med mindst en Femtedel af det oprindelige Beløb." Disse Bestemmelser er det vel ikke Meningen skal gælde for de Forretninger, som er indgaaede før denne Lovs Ikrafttræden?

Ja, det var de faa Bemærkninger, jeg vilde have Lov til at gøre. I øvrigt kan jeg sige, at jeg for mit Vedkommende glæder mig ved ethvert Fremskridt og enhver Betyggelse, som kan blive indført paa Pengeomsættningens Omraade. Det bedste er ikke for godt, og jeg vil gerne yde min Medvirksomhed til at opnaa det.

Handelsministeren (Hage): Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Schovelin) har rejst det almindelige Spørgsmaal, om der er Grund til at optage dette Emne til Lovgivning netop i Øjeblikket. Det er jo ikke saa, at et Lovforslag om Banker ikke har været Genstand for Overvejelse i tilstrækkelig lang Tid. Men de almindelige økonomiske Forhold er, som det ærede Medlem med Rette gjorde opmærksom paa, endnu saa urolige, og det er saa usikkert, hvorledes Fremtiden vil udvikle sig, at der kan være noget berettiget i den Opfattelse, at man vil staa sikrere, naar der er gaaet nogen Tid, saa at man nogenlunde ved, hvorledes Verden i det hele kommer til at se ud. Men de Eksempler, som det ærede Medlem fremdrog, synes mig egentlig at tale for det modsatte af den Opfattelse, han gjorde gældende. Han fremhævede med Rette, at i England f. Eks. har Spørgsmaalet om Bankernes Stilling i den senere Tid været Genstand for megen Opmærksomhed, og navnlig har Fusionen af større Banker, Skabelsen derved af Trusteer, som faar en overvejende Indflydelse paa det økonomiske Liv, givet Anledning til, at Spørgsmaalet om Regeringens Indgriben eller om Lovfastelse af Regler i saa Henseende er blevet taget op. Men ganske det samme gælder hos os. Det vil ogsaa hos os let kunne tænkes, at vi stod overfor en lignende Mulighed, og saa vil det være for sent, saafremt man ønsker at forbeholde Lovgivningsmagten og Administrationen Indflydelse paa Udvalgingen, om vi venter med at faa en Lov, indtil en saadan Tildragelse har fundet Sted, som man muligvis vilde anse for at være mindre ønskelig. Det er netop noget af denne Art, som dette Lovforslag har for Øje, naar det hedder i Lovforslagets § 4,

at „en Banks Sammenslutning med eller Overtagelse af en anden Bank eller en Sparekasse maa ikke finde Sted uden Handelsministerens Samtykke“. Herved slaas der ikke en Bom for sunde og forstandige Sammenslutninger og Kooperationer mellem Banker og andre Pengeinstitutter, men der bliver givet Mulighed for at gribe ind, hvis det skønnes, at Udviklingen gaar ad uheldige Baner. Det synes mig derfor netop, at denne Betragtning taler for, at Tidspunktet nu er egnet til at føre Lovbestemmelser paa dette Omraade igennem. Jeg vil give det ærede Medlem fuldstændig Ret i, at dette Ministerium har haft og fremdeles har mange forskellige Ting at beskæftige sig med, og han kan ogsaa med Føje sige, at nu, da vi er midt i Februar, vilde, hvis vi gik ud fra den gamle Skik, at Rigsdagen ha tilendebragt sin Mission i Slutningen af Marts, Tiden maaske være noget kneben. Men det er ikke just for Regeringens Fornøjelses Skyld, at det ene Lovgivningsemne efter det andet bliver optaget til Behandling; Forholdet er det modsatte, at hvis vi undlod at gøre det, vilde der kunne rejses Beprovelser, fordi vi forholdt os passive i Stedet for at gribe ind, hvor det er ønskeligt. Og selv om det ikke lykkes mig at føre disse Love igennem, vil det være mig en Trøst, hvis jeg kan have bragt selv et ringe Bidrag til, at min Efterfølger kan løse disse Op-gaver.

I øvrigt er der kun fremkommet nogle faa Indvendinger mod enkelte Detailler, som sikkert bedst lader sig behandle i et Udvalg. Det vigtigste Spørgsmaal, som blev fremdraget, og som blandt andet blev rejst af det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds, er Spørgsmaalet om, hvor stor Kassebeholdningen eller Kassebeholdningen i Forbindelse med likvide Kreditmidler og andre Værdier rettelig bør være. Dette er en Skønssag. Hvorvidt man just har truffet det rette ved at sige 15 pCt. af Anføringsgælden, kan der tvistes om. Dette er væsentlig mere end det, som i tidligere Lovforslag har været paa Tale. Det er — det gentager jeg — et af de Spørgsmaal, som kan tages op til Behandling i Udvalget.

Det 15de landstingsvalgte Medlem (Dalsgaard) var betænkelig ved eller var ikke ganske paa det rene med, om det er rigtigt at forhøje Bankers Minimumskapital fra 50 000 Kr. saa meget som til 200 000 Kr. Ogsaa dette er et Spørgsmaal, om hvilket man kan skønne forskelligt. Naar man imidlertid